

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 6/2026
04.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела расна и друга дискриминација из члана 387. став 4. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Ахмета Делимеђца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1-217/24 од 18.06.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1-По1 18/25 од 28.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 04. марта 2026. године, једногласно, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ахмета Делимеђца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По-1 217/24 од 18.06.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 18/25 од 28.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1-217/24 од 18.06.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела расна и друга дискриминација из члана 387. став 4. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и десет месеци, у коју казну му је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено у притвору од 01.07.2024. године до 18.06.2025. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор од 18.06.2025. године па надаље.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета – мобилног телефона марке „Samsung S21”, непознат

IMEI, број са СИМ картицом 065/..., као предмет који је употребљен за извршење кривичног дела.

На основу члана 264. ЗКП, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка, и то паушала, плати износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 18/25 од 28.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе Јавног тужилаштва за организовани криминал и бранилаца окривљеног АА - адвоката Едина Турковића и адвоката Ахмета Делимеђца, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К По1 214/24 од 18.06.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Ахмет Делимеђац, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да побијане пресуде укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да се у смислу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење изречене казне окривљеном до коначне одлуке Врховног суда.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да се нижестепене пресуде заснивају на незаконитим доказима, и то на фотографијама за које се не зна на који начин су настале, те на одбрани окривљеног из истраге, при којој окривљени није остао у току поступка.

У вези са фотографијама које означава као незаконит доказ, бранилац окривљеног наводи да извештај о форензичком прегледу лица места поседује само једну фотографију, и то ону на којој се на снимку екрана види текст са садржином: Ni hadž ni post ni zekat ni namaza, те се једино за ову фотографију зна како је настала, док ниједна друга фотографија није била саставни део извештаја о форензичком прегледу лица места, те се не зна на који начин су ове фотографије настале, нити се зна на који начин су доспеле у сам предмет, а због чега представљају незаконите доказе.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није прихватио као основане, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је након донете наредбе о спровођењу истраге против окривљеног АА, због постојања основа сумње да је извршио кривично дело јавно подстицање на извршење терористичких дела из члана 391а КЗ, сачињен записник о претресању опреме на којој се чувају електронски записи, састављен у име Министарства унутрашњих послова Републике Србије, УЗТ, Националног центра за криминалистичку форензику, Одељења за електронска и информатичка форензичка вештачења у предистражном поступку, на основу члана 157. став 4. ЗКП, те да је претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају електронски подаци наредио судија за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал дана 16.07.2024. године, да су том приликом претресани уређаји и опрема пописани у потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС, УКП-Служба за борбу против тероризма, Одсек у Новом Пазару бр. 35892/2024 од 02.07.2024. године, а који су привремено одузети од окривљеног АА, и то једног мобилног телефона марке „Samsung” са припадајућом СИМ картицом, те да су приликом претресања подаци из уређаја и опреме од значаја за даљи ток поступка фотографисани и да се налазе на ЦД-у који се налази у прилогу тог записника.

Поред тога, из списка предмета произилази да је МУП РС-Дирекција полиције ПУ Нови Пазар, дана 02.07.2024. године сачинио извештај о форензичком прегледу лица места Кт бр. 813-406/2024, при чему је као метода фиксирања лица места означено фотографисање апарата и електронског садржаја мобилног телефона окривљеног АА, и ове фотографије се налазе у списима предмета.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да се према одредби члана 152. став 3. ЗКП претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи предузима на основу наредбе суда и по потреби уз помоћ стручног лица, а што у смислу цитиране законске одредбе, могу бити мобилни телефони, да је у конкретном случају поступљено у смислу одредбе члана 152. став 3. ЗКП, те код чињенице да се садржај телефона може утврдити на основу члана 113. ЗКП-вештачењем, то су неосновани наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – да наведене фотографије представљају незаконит доказ и да се не зна на који начин су прибављене и здружене списима предмета.

Како су, дакле, наведене фотографије настале форензичким прегледом лица места, односно фотографисањем апарата, електронског садржаја мобилног телефона окривљеног АА, који је од њега одузет по потврди о одузетим предметима, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен као неоснован.

Указујући на исту повреду закона, бранилац окривљеног у поднетом захтеву као незаконит доказ означава и одбрану окривљеног АА из истраге, међутим како бранилац не наводи у чему се огледа незаконитост овог доказа, већ с тим у вези указује на повреду

одредаба члана 350. ЗКП истицањем да првостепени суд није могао започети доказни поступак читањем одбране окривљеног из истраге јер извођење овог доказа није предложено од стране тужилаштва или одбране, без обзира на овлашћење које суд има у смислу члана 397. став 6. ЗКП.

Како се, дакле, изложеним наводима захтева указује на повреду одредаба члана 350. ЗКП и члана 397. став 6. ЗКП, које повреде у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то се Врховни суд у разматрање ових навода није ни упуштао.

Са свега изложеног, налазећи да нижестепеним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић